

LITERĀRĀS VĒSTIS

MAZSALACAS PILSĒTAS BIBLIOTĒKA

Nr. 3. (118.) 2014. gada marts

MĒS VARAM BŪT JEBKAS, JA ĻAUJAM PAŠI SEV NONĀKT ATPAKAĻ PIE SEVIS

Pavasariņš marta sveicieniņš visiem šī izdevuma lasītājiem! Ziema aizvadīta negaidīti ātri, un nu jau tā vien gribas vairāk

pabūt laukā, saelpoties spēcīgo pavasara gaisu, sajūst neatkārtojamo pavasara smaržu, sadzirdēt skaļās putnu balsis...

Pavasārī Daba kļūst arvien spēcīgāka un dziedinošāka, tā arvien vairāk palīdz cilvēkam harmonizēties un attīrīties. Mēs varam vienkārši pabūt Dabā, taču mēs varam veikt apzinātu enerģijas apmaiņu ar Dabu.

Mēs esam pieraduši iet uz priekšu, jo tā ir dabīga mūsu pārvietošanās, taču ne visi zinām, ka katram mūsu solim piemīt enerģija, kas vai nu paceļ un palīdz, vai rauj cilvēku uz leju.

Mums ir iespēja apzināties un sajūst enerģiju, ko vadām caur sevi, tas ir, ejot sajūst, kāda enerģija mūsos ieplūst un kādu mēs paši caur kājām izlaižam.

Ko dod šāda apzināšanās? Apzinātāku dzīvi, vairāk sapratnes, jo tā mēs sākam sajūst sevi spēcīgāk. Padarbosimies sevis labā!

Lai mums izdodas!

Mūsu bibliotēkā nav izveidojies Grāmatu draugu pulciņš, bet – varbūt vajadzētu? Padomājiet par to, vai vēlētos iesaistīties un nāciet pie mums ar saviem ierosinājumiem!

Taču priecājamies par tiem mūsu bibliotēkas faniem (pārsvarā seniori), kuri ierodas regulāri uz gandrīz visiem mūsu organizētajiem pasākumiem. Tā arī šoreiz **Jauno grāmatu dienā** sapulcējās čaklākie grāmatu lasītāji, lai iepazītos un dalītos savās pārdomās par jaunumiem mūsu bibliotēkā. Zane bija sagatavojusi nelielu grāmatu apskatu un konkursiņu uzmanīgākajiem klausītājiem. Daži klātesošie, lai ātrāk tiktu pie iekārotās lasāmvielas, pildījuši mājasdarbu – izlasījuši un tagad izteica savas domas par lasīto, tādejādi ieinteresējot pārējos. Balva sanākušajiem – pirmajiem tikt pie pavisam svaigas grāmatas! Uz dažām jau pierakstījusies rinda. Šādas **Jauno grāmatu dienas** rīkosim arī turpmāk, tiklīdz būs iegādāti jaunumi. Vēlams sekot līdz reklāmai, lai ikviens interesents varētu piedalīties.

Margaritai Stārastei

(02.02.1914. – 18.02.2014.)

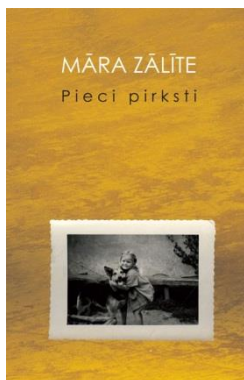
Maigas ziedu pasaciņas
Tavam krustceļam pie kājām,
noplīsušas pastaiņas -
tik daudz taku izstaigājām.
Mīļa bilžu grāmatiņa
vaigu pieglauž citām tādām -
katrai augšā redzēt varu
uzrakstītu Tavu vārdu,
bet pa lapām burti skraida,
meklējami rakstītāju,
klusums ziņu tālāk raida -
sauļup dodies Tu -
Uz Mājām!

(Sarma Upesleja)

Es Tev atklāšu noslēpumu. Zini, Tu esi pilnība, Tev jau ir viss, ko vajag, tikai jāmeklē sevī. Ja to apzinies, tad nav vajadzības aklī skriet pakaļ baram un sekot visiem jaunākajiem izdomājumiem kā kļūt par laimīgu cilvēku.

Nav neviena cita, kas labāk par Tevi zinātu, ko darīt un kas būtu tas labākais tieši Tev. Tik bieži sev iestāstām, ka neesam gana zinoši, pieredzējuši vai izgudrojam vēl kādu nepatiesu trūkumu. Bet kurš liedz ņemt un darīt pa savam? Kāpēc vienmēr vajag sistēmu? Tāpēc, ka tā dara citi? Tāpēc, ka tā ir droši, jo ir pārbaudīts? Ne ārsts, ne dziednieks, ne astrologs, ne pavārs, ne mājas sētnieks nevar precīzi pateikt, ko Tev vajag. Jo atbildes ir Tevī pašā.

Māra Zālīte „Pieci pirksti”

Es domāju, ka Māras Zālītes vārds lielākajai daļai lasītāju ir labi pazīstams. Arī Mazsalacā viņa ir viesojusies vairākas reizes.

„Pieci pirksti” ir autobiogrāfiska bērniības atmiņu grāmata, kurā

autore tēlo atgriešanos kopā ar ģimeni mājās no Sibīrijas 20. gadsimta 50. gadu otrajā pusē un dzīvi Latvijā 50.–60. gadu mijā. Grāmata pārlicinoši nostājas līdzās latviešu autobiogrāfiskās literatūras labākajiem piemēriem – Doku Ata, Ernesta Birznieka-Upīša, Viļa Plūdoņa, Annas Brigaderes, Jāņa Jaunsudrabiņa, Jāņa Kalniņa, Vizmas Belševicas bērniības tēlojumiem – un iezīmē jaunu posmu mūsdienu latviešu rakstnieku prozā.

Dzejniece, dramaturģe, esejiste, sabiedriskā darbiniece Māra Zālīte ir dzimusi 1952. gadā Krasnojarskā izsūtīto ģimenē. 1956.gadā viņas ģimene atgriezusies vectēva mājās - Slampes «Kalna Ķīvuļos» Latvijā. M. Zālīte studējusi latviešu filoloģiju Latvijas Valsts universitātē. Rakstniece publicējusies kopš 1972.gada, bijusi tehniskā sekretāre, referente un dzejas konsultante Latvijas Rakstnieku savienībā, kā arī žurnālu «Liesma» un «Karogs» galvenā redaktore.

Kopš Atmodas laika Māra Zālīte ir viena no valsts kultūras dzīves autoritātēm. Viņa ir Valsts valodas komisijas priekšsēdētāja, bijusi Latvijas Autoru apvienības prezidente, rakstījusi libretus mūzikliem un rokoperām, publicējusi dzeju, darbus bērniem, lugas, libretus, kā arī runas un esejas.

Jāatzīstas, ka šo grāmatu lasīju ar neatslābstošu interesi no sākuma līdz beigām, tik dzīvi uzrakstīta! Noteikti to iesaku jebkuram lasītājam.

It kā nejauši „pasviestais” ierosinājums laismiešiem doties brīvdienu pārgājienā pa Skaņākalna parka takām guvis rezonansi. Elga ienāk pie manis bibliotēkā jau nākamajā dienā, un mēs konkrēti sarunājam, kad, kur un cikos tiekamies... Sestdien bibliotēkā ieskrien Antra, kuru informēju par vienošanos. Izrādās – pieteikusies arī Baiba. Rezultātā svētdien satiekamies četratā un vēl sunīte...

Laiks kā pēc pasūtījuma – pēc iepriekšējo dienu lietavām noskaidrojies un apžuvis. Pa brīžam cauri mākoņiem izlaužas pat saules stari. Vējiņš maigi glāsta ne tikai mūs, bet aicina ieklausīties brīnumainajā meža simfonijā... Tik pavasarīga diena februārī! Tikai šur tur manāms kāds netīra sniega klājiens un gar Salacas krastiem vēl gozējas pelēkbalti ledus gabali...

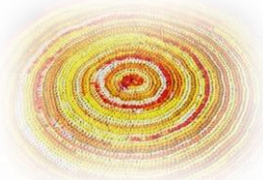
Neesam nospraudušas konkrētu mērķi, cik tālu iesim. Jāizvēlas šoreiz sausākais ceļš, tādēļ līdz Skaņamkalnam aizejam visai raiti pa galveno asfaltēto ceļu. Izrādās – Baiba pat īsti neatceras, kad pēdējo reizi šeit staigājusi un brīnās par jaunumiem, kas radušies... Tā jau bieži vien gadās, ka izbraucam malu malas tālus ceļus, bet vietējo skaistumu nenovērtējam. Kādu mirkli uzkavējamies Skaņākalna burvības gaisotnē un tad griežamies uz māju pusi – šoreiz pa citu ceļu. Vadību uzņemas Antra un ved mūs pa iespējami sausākiem meža ceļiem līdz nonākam uz tā saucamo muižas ceļu, pa kuru tālāk katra dodas uz savām mājām, nostaiģājušas turpat 10 km. Man sanāca mazliet mazāk, jo dzīvoju tuvāk mežam.

Mūsu pārgājiena laikā šoreiz nebija paredzēti nekādi rituāli, tādēļ vienkārši izbaudījām to, ko Dabas māte mums bija sagatavojusi. Katra jau paņēmām to, kas mums bija vajadzīgs tieši šai mirklī. Paldies Dabas mātei par dāsnumu!

Uz tikšanos – citu reizi! Ja ne ātrāk, tad noteikti Pavasara saulgriežu laikā atkal vienosimies kopējā sevis attīrīšanās pārgājienā. Droši vari pievienoties arī Tu!

RAKSTI ARĪ TU – PAR TO, KAS BIJIS, PAR TO, KAS BŪS, PAR TO, KAS PRIECĒ, PAR TO, KAS SATRAUC, PAR TO, KO VĒLIES, LAI UZZINA CITI! DALIES AR SAVU GAISMU UN SAVU SIRDS SILTUMU!

Šomēnes bibliotēkā skatāma atkal jauna mākslas izstāde – **Gunas Miķelsones** austie lupatu paklāji. Nāciet, vērtējiet, priecāieties!

Ar mīlestību un pateicību šo izdevumu veidoja bibliotekāre **Maija Reinvalde**
Tālr.: **64251246**; e-pasts: maija.r@sveiks.lv
<http://www.mazsalaca.lv/>